

This document has been provided by the International Center for Not-for-Profit Law (ICNL).

ICNL is the leading source for information on the legal environment for civil society and public participation. Since 1992, ICNL has served as a resource to civil society leaders, government officials, and the donor community in over 90 countries.

Visit ICNL's **Online Library** at
<http://www.icnl.org/knowledge/library/index.php>
for further resources and research from countries all over the world.

Disclaimers

Content. The information provided herein is for general informational and educational purposes only. It is not intended and should not be construed to constitute legal advice. The information contained herein may not be applicable in all situations and may not, after the date of its presentation, even reflect the most current authority. Nothing contained herein should be relied or acted upon without the benefit of legal advice based upon the particular facts and circumstances presented, and nothing herein should be construed otherwise.

Translations. Translations by ICNL of any materials into other languages are intended solely as a convenience. Translation accuracy is not guaranteed nor implied. If any questions arise related to the accuracy of a translation, please refer to the original language official version of the document. Any discrepancies or differences created in the translation are not binding and have no legal effect for compliance or enforcement purposes.

Warranty and Limitation of Liability. Although ICNL uses reasonable efforts to include accurate and up-to-date information herein, ICNL makes no warranties or representations of any kind as to its accuracy, currency or completeness. You agree that access to and use of this document and the content thereof is at your own risk. ICNL disclaims all warranties of any kind, express or implied. Neither ICNL nor any party involved in creating, producing or delivering this document shall be liable for any damages whatsoever arising out of access to, use of or inability to use this document, or any errors or omissions in the content thereof.

LPC125/2007

ID intern unic: 324889

[Версия на русском](#)

Republica Moldova

PARLAMENTUL

LEGE Nr. 125

din 11.05.2007

privind cultele religioase și părțile lor componente

Publicat : 17.08.2007 în Monitorul Oficial Nr. 127-130 art Nr : 546

În temeiul art.31 și 72 alin.(3) lit.1) din Constituția Republicii Moldova, Parlamentul adoptă prezenta lege organică.

Capitolul I

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1. Obiectul de reglementare

Prezenta lege reglementează raporturile ce țin de libertatea de conștiință și de religie, garantate de Constituția Republicii Moldova și de tratatele internaționale în domeniul drepturilor omului la care Republica Moldova este parte, precum și de statutul juridic al cultelor religioase și al părților lor componente.

Articolul 2. Cadrul juridic

(1) Cadrul juridic în domeniul libertății conștiinței, cultelor religioase și părților lor componente îl constituie Constituția Republicii Moldova, tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte și prezenta lege.

(2) Prevederile Constituției și ale legilor referitoare la libertatea de conștiință și de religie vor fi interpretate și aplicate în conformitate cu Declarația Universală a Drepturilor Omului, cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte. În cazul în care tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte prevăd norme altele decât cele ale prezentei legi, se aplică normele tratatelor internaționale.

Articolul 3. Noțiuni generale

În sensul prezentei legi, se definesc următoarele noțiuni:
cult religios - structură religioasă, cu statut de persoană juridică, care își desfășoară activitatea pe teritoriul Republicii Moldova conform normelor doctrinare, canonice, morale, disciplinare și tradițiilor istorice și de cult proprii, constituită de către persoane supuse jurisdicției Republicii Moldova, care își manifestă în comun convingerile religioase, respectând tradițiile, riturile și ceremonialul stabilit;

parte componentă a cultului religios - comunitate sau instituție religioasă a oricărui cult religios;

comunitate religioasă - parte componentă locală a cultului religios reprezentând o asociere de

persoane care se constituie și își desfășoară activitatea pe principiile liberului consimțământ, autonomiei, autogestiei, egalității în drepturi a tuturor membrilor, creată în scopul profesării în comun a credinței. Comunități religioase sînt parohiile, comunitățile monahale sau mănăstirile, congregațiile, frățiile, alte tipuri similare de comunități religioase;

instituție religioasă - parte componentă centrală sau regională a cultului religios, fondată de acesta fără consemnarea calității de membru, reprezentînd un așezămînt sau o structură religioasă. Se consideră instituții religioase eparhiile, diecezele, protopopiatele, decanatele, misiunile religioase, sociale sau de caritate, instituțiile de învățămînt teologic de orice grad, centrele de pelerinaj, asociațiile și fundațiile religioase, instanțele de disciplină bisericească, alte instituții similare;

convîngeri religioase - complex de idei, principii și învățături de credință sau dogme cu caracter religios în care o persoană crede, pe care le acceptă benevol, le mărturisește și după care se conduce în viață;

activitate religioasă - activitate orientată spre satisfacerea necesităților spirituale ale credincioșilor (răspîndirea învățaturii de credință, educația religioasă, oficierea serviciilor religioase, desfășurarea acțiunilor de binecuvîntare și propovăduire, instruirea și perfecționarea deserventilor cultelor religioase), precum și altă activitate orientată spre asigurarea organizatorică și materială a practicilor de cult (editarea, desfacerea și răspîndirea literaturii cu conținut religios, producerea, desfacerea și răspîndirea obiectelor de cult, confecționarea veșmintelor de cult etc.);

credincios - persoană care crede în anumite adevăruri religioase și care face parte benevol dintr-o comunitate religioasă cu ai cărei membri împărtășește aceleași convîngeri, aceeași credință, participă la săvîrșirea aceluiași activități și practici religioase, fiind supus unei autorități religioase liber alese;

conducător al cultului religios - persoană aleasă sau numită în fruntea unui cult religios, împuternicită să-l reprezinte în raporturile cu statul și cu orice terț; deservent al cultului religios - persoană aleasă sau numită în funcție în cadrul cultului religios sau al părții lui componente;

lăcaș de cult - construcție sau edificiu al unei comunități religioase în care se oficiază serviciile religioase;

obiecte de cult - obiecte folosite în cadrul serviciilor religioase, cum ar fi vasele liturgice, icoanele metalice și cele litografice, crucile, crucifixe, mobilierul bisericesc, cruciulițele și medalioanele cu imagini religioase specifice cultului religios respectiv, obiectele de colportaj religios și altele asemenea. Obiectelor de cult li se asimilează și calendarele religioase, ilustratele, pliantele, albumele de artă bisericească, filmele, etichetele cu imaginea lăcașurilor de cult sau a obiectelor de artă bisericească, cu excepția celor care fac parte din patrimoniul cultural național, produsele necesare activității de cult, cum ar fi tămîia și lumînările, inclusiv cele decorative pentru nunți și botezuri, stofele și broderiile specifice folosite la confecționarea veșmintelor de cult și altor obiecte necesare practicării cultului respectiv;

servicii religioase - totalitate a acțiunilor religioase ce rezultă din învățăturile de credință ale cultului religios respectiv;

prozelitism abuziv - acțiune de schimbare a convîngerilor religioase ale unei persoane sau ale unui grup de persoane prin recurgerea la mijloace violente, abuz de autoritate, șantaj, dol, amenințare, constrîngere, ură religioasă, înșelăciune, manipulare psihologică sau diverse tehnici subliminale.

Articolul 4. Libertatea de conștiință și de religie

(1) Orice persoană are dreptul la libertatea de gîndire, de conștiință și de religie. Acest drept trebuie exercitat în spirit de toleranță și de respect reciproc și cuprinde libertatea de a aparține sau nu unei anumite religii, de a avea sau nu anumite convîngeri, de a-și schimba religia sau convîngerile, de a profesa religia sau convîngerile în mod individual sau în comun, în public sau

în particular, prin învățătură, practici religioase, cult și îndeplinirea riturilor. Fiecare persoană și comunitate religioasă poate adera liber la orice cult religios.

(2) Exercițarea dreptului la libertatea de manifestare a convingerilor sau a credinței religioase poate fi restrînsă, în condițiile legii, numai în cazul în care această restrîngere urmărește un scop legitim și reprezintă, într-o societate democratică, măsuri necesare pentru siguranța publică, menținerea ordinii publice, ocrotirea sănătății și a moralei publice ori pentru protejarea drepturilor și libertăților persoanei.

(3) Statul exclude orice apreciere din partea sa asupra legitimității credințelor religioase.

(4) Prozelitismul abuziv este interzis.

Articolul 5. Drepturi și obligații generale

(1) Nimeni nu poate fi urmărit pentru convingeri, gândire, credință sau necredință religioasă.

(2) Convingerile, gândirea, credința religioasă, activitatea în cadrul unui cult religios nu pot fi un obstacol în dobîndirea și exercitarea drepturilor civile sau politice.

Articolul 6. Libertatea de asociere religioasă

(1) Nimeni nu poate fi constrîns să practice sau nu exercițiul religios al vreunui cult, să se asocieze sau nu la vreun cult, să contribuie sau nu la cheltuielile vreunui cult religios.

(2) Nimeni nu poate face parte concomitent din două sau mai multe culte religioase. Aderarea unui credincios la orice cult religios se poate face numai după retragerea liberă a acestuia din cultul din care a făcut parte anterior.

(3) O comunitate religioasă poate adera la orice cult religios sau se poate disocia de acesta prin voința liber exprimată a membrilor săi, fără aprobări suplimentare sau piedici din afară.

Articolul 7. Apărarea dreptului de asociere religioasă

(1) Dreptul de asociere religioasă al credincioșilor și al comunităților lor este apărât pe cale juridică sau pe cale administrativă în cadrul supravegherii de către stat a procesului de respectare a legalității. Din inițiativa credincioșilor, acțiunile organelor și organizațiilor de stat, ale persoanelor cu funcție de răspundere, precum și ale persoanelor private, care creează dificultăți la constituirea comunităților religioase și desfășurarea activității lor legitime pot fi reclamate în justiție sau petiționate.

(2) Apărarea judiciară sau administrativă a dreptului de asociere religioasă al credincioșilor poate avea ca urmare restabilirea dreptului violat, curmarea acțiunilor organelor și organizațiilor de stat, ale persoanelor cu funcție de răspundere, precum și ale persoanelor private care creează dificultăți în exercitarea dreptului respectiv, repararea prejudiciului cauzat prin violarea acestui drept.

(3) Statul garantează comunităților religioase apărarea drepturilor și intereselor lor legitime.

(4) Problemele ce aduc atingere intereselor comunităților religioase se soluționează, în cazurile prevăzute de legislație, de organele de stat, cu participarea reprezentanților comunităților religioase respective sau de comun acord cu aceștia.

(5) Amestecul neîntemeiat al organelor și organizațiilor de stat, al persoanelor cu funcție de răspundere în activitatea comunităților religioase, precum și al comunităților religioase în activitatea organelor și organizațiilor de stat, a persoanelor cu funcție de răspundere, nu se admite.

Articolul 8. Intoleranța confesională

Intoleranța confesională, manifestată prin acte care stînjenesc liberul exercițiu al unui cult religios, propagarea urii religioase constituie infracțiuni și se pedepsesc conform legislației în vigoare.

Articolul 9. Protecția juridică

Orice act care încalcă drepturile consfințite de prezenta lege și exercitate în limitele stabilite de aceasta poate fi atacat pe cale judiciară.

Articolul 10. Serviciul militar

Pentru cetățenii care nu pot îndeplini serviciul militar din motive confesionale, statul

stabilește, prin lege, serviciul de alternativă.
Articolul 11. Taina mărturisirii
Taina mărturisirii este ocrotită de lege.
Articolul 12. Sărbătorile religioase

Statul garantează destinarea sărbătorilor religioase recunoscute de el odihnei și elevării spirituale.

Articolul 13. Instanțele de disciplină bisericească
Culte religioase care au instanțe de disciplină bisericească pentru disciplinarea personalului din subordine prezintă Ministerului Justiției, spre aprobare, regulamentele acestor instanțe potrivit procedurilor pentru părțile componente ale cultelor. Instanțele de disciplină bisericească devin persoane juridice la data înregistrării lor de stat și nu se pot substitui instanțelor de judecată.

Articolul 14. Cimitirele
(1) Părțile componente locale ale cultelor religioase pot avea și întreține, de sine stătător sau în comun, cimitire pentru credincioșii lor.
(2) Modul de înființare, întreținere și desființare a cimitirelor este reglementat prin Regulamentul cu privire la cimitire, aprobat de Guvern.

Capitolul II

RAPORTURILE DINTRE STAT ȘI CULTELE RELIGIOASE

Articolul 15. Statul și cultele religioase
(1) Cultele religioase sînt autonome, separate de stat, egale în drepturi în fața legii și a autorităților publice. Discriminarea unui sau altui cult religios se pedepsește conform legislației în vigoare.

(2) Statul nu intervine în activitatea religioasă a cultelor.

(3) Activitatea economico-financiară a cultelor religioase se află sub controlul statului. Asupra părților componente ale cultelor religioase, precum și asupra instituțiilor și întreprinderilor înființate de ele se extinde legislația fiscală.

(4) Statul și instituțiile lui pot întreține relații de cooperare cu orice cult religios și pot încheia, după caz, acorduri sau convenții de cooperare cu orice cult religios sau cu părțile componente ale acestuia.

(5) Statul recunoaște importanța deosebită și rolul primordial al religiei creștin-ortodoxe și, respectiv, al Bisericii Ortodoxe din Moldova în viața, istoria și cultura poporului Republicii Moldova.

(6) Statul încurajează și sprijină activitatea socială, morală, culturală și de caritate a cultelor religioase și a părților lor componente.

(7) Eliberarea actelor stării civile ține de atribuția statului. Aceste acte trebuie să precedă binecuvîntarea sau aprobarea religioasă.

(8) Orice cerință de indicare în actele oficiale a apartenenței la un cult religios este nelegitimă.

Capitolul III

CONSTITUIREA ȘI ÎNREGISTRAREA CULTELOR RELIGIOASE ȘI A PĂRȚILOR LOR COMPONENTE

Articolul 16. Libertatea constituirii și funcționării cultelor religioase

(1) Cultele religioase se constituie pe principii benevole de către persoane fizice aflate sub jurisdicția Republicii Moldova, cu capacitate deplină de exercițiu, în scopul profesării în comun a credinței.

(2) Cultele religioase sînt libere să se constituie și pot funcționa liber în condițiile prezentei legi.

(3) Cultele religioase se constituie după norme proprii, conform învățăturilor, canoanelor și tradițiilor lor, pe baza convingerilor și voinței liber exprimate a credincioșilor.

(4) Comunitățile religioase se pot constitui sau autodizolva prin voința liber exprimată a membrilor lor, fără aprobări suplimentare sau piedici din afară.

Articolul 17. Personalitatea juridică

(1) Culele religioase și părțile lor componente sînt persoane juridice în condițiile prezentei legi.

(2) În calitate de persoane juridice, culele religioase și părțile lor componente sînt egale în drepturi și obligații, fiind supuse normelor Codului civil.

(3) Raporturile de drept canonic dintre culele și comunitățile religioase nu pot substitui și nici vicia raporturile de drept civil dintre persoanele juridice înregistrate.

Articolul 18. Statutul cultelor religioase și al părților lor componente

(1) Culele religioase și părțile lor componente își desfășoară activitatea în conformitate cu statutul adoptat de către fondatorii săi.

(2) Statutul cultului religios sau al părții lui componente trebuie să conțină următoarele specificări:

- a) denumirea exactă și completă, cu indicarea confesiunii, sediul și zona de activitate;
- b) principiile fundamentale de credință;
- c) scopul, obiectivele și formele principale de activitate;
- d) structura, modul de constituire a organelor de conducere și de control, competența lor;
- e) modul de desemnare și revocare a membrilor organelor de conducere;
- f) drepturile și obligațiile membrilor cultului religios sau ai părții lui componente;
- g) sursele din care se formează patrimoniul, fondurile bănești;
- h) modul de introducere a modificărilor și completărilor în statut;
- i) modul de încetare a activității (lichidare sau autodizolvare), precum și de repartizare a patrimoniului în cazul încetării activității.

(3) Modificarea și completarea ulterioară a statutului cultului religios sau al părții lui componente se efectuează în modul stabilit pentru înregistrarea acestora.

Articolul 19. Înregistrarea cultelor religioase

(1) Pentru înregistrare, culele religioase prezintă Ministerului Justiției următoarele documente:

- a) cererea de înregistrare;
- b) statutul adoptat de către fondatori;
- c) procesul-verbal al adunării de constituire;
- d) lista fondatorilor cu semnăturile a cel puțin 100 dintre aceștia cetățeni ai Republicii Moldova;
- e) principiile lor fundamentale de credință.

(2) Ministerul Justiției verifică corespunderea documentelor prezentate de culele religioase cu prevederile prezentei legi.

(3) Neprezentarea cel puțin a unuia din documentele specificate la alin.(1) dispensează Ministerul Justiției de obligația examinării cererii de înregistrare a cultului religios.

(4) În cazul în care documentele de constituire prezentate corespund prevederilor prezentei legi, Ministerul Justiției, în termen de 15 zile, îi eliberează cultului religios respectiv certificatul de înregistrare.

(5) Cultul religios se consideră înregistrat din momentul eliberării certificatului de înregistrare, fiind scutit de taxa de înregistrare.

(6) Datele despre înregistrarea de stat a cultelor religioase se consemnează în Registrul cultelor religioase și al părților lor componente.

(7) În cazul în care documentele de constituire prezentate de cultul religios nu corespund prevederilor prezentei legi și aduc atingere intereselor societății, securității statului, vieții și sănătății oamenilor, Ministerul Justiției refuză înregistrarea cultului respectiv, indicînd motivele refuzului. Semnatarii actului de constituire pot ataca decizia de refuz în instanța de judecată.

Articolul 20. Înregistrarea părților componente ale cultelor religioase

(1) Comunitățile religioase se constituie, pe principii benevole, de către persoane fizice aflate sub jurisdicția Republicii Moldova, cu capacitate deplină de exercițiu, în scopul profesării în comun a credinței.

(2) Pentru înregistrare, comunitățile religioase prezintă Ministerului Justiției următoarele documente:

- a) cererea de înregistrare din partea organului de conducere al comunității;
- b) statutul comunității, adoptat de către fondatori;
- c) procesul-verbal al adunării de constituire, cu indicarea reprezentantului sau reprezentanților legali ai comunității;
- d) lista fondatorilor, cu semnăturile a cel puțin 10 dintre aceștia cetățeni ai Republicii Moldova;

e) consimțământul scris al cultului religios la care comunitatea a decis să adere benevol.

(3) Pentru înregistrare, instituțiile religioase - eparhiile, diecezele, protopopiatele, decanatele, misiunile religioase, sociale sau de caritate, frățiile, instituțiile, asociațiile și fundațiile religioase și instituțiile de învățământ teologic de orice grad, centrele de pelerinaj, instanțele de disciplină bisericească - prezintă Ministerului Justiției statutele lor, consimțământul scris al cultului religios din care fac parte și actul de constituire sau reconstituire, cu indicarea reprezentantului sau reprezentanților legali ai instituției.

(4) Ministerul Justiției verifică corespunderea documentelor prezentate de părțile componente ale cultului religios cu prevederile prezentei legi.

(5) Neprezentarea cel puțin a unuia din documentele specificate la alin.(2) și (3) dispensează Ministerul Justiției de obligația examinării cererii de înregistrare a părții componente respective a cultului religios.

(6) În cazul în care documentele de constituire prezentate corespund cerințelor prezentei legi, Ministerul Justiției, în termen de 15 zile, eliberează părții componente a cultului religios certificatul de înregistrare.

(7) Părțile componente ale cultelor religioase se consideră înregistrate din momentul eliberării certificatului de înregistrare, fiind scutite de taxa de înregistrare.

(8) Datele despre înregistrarea de stat a părților componente ale cultelor religioase se consemnează în Registrul cultelor religioase și al părților lor componente.

(9) În cazul în care documentele de constituire prezentate de partea componentă a cultului religios nu corespund prevederilor prezentei legi, Ministerul Justiției refuză înregistrarea părții componente respective a cultului religios, indicând motivele refuzului.

Articolul 21. Certificatul de înregistrare

(1) Documentul ce atestă înregistrarea de stat a cultului religios sau a părții lui componente este certificatul de înregistrare eliberat de către Ministerul Justiției.

(2) Formularul certificatului de înregistrare este aprobat de către Ministerul Justiției.

Articolul 22. Registrul cultelor religioase și al părților lor componente

(1) Registrul cultelor religioase și al părților lor componente se ține de către Ministerul Justiției.

(2) Registrul cultelor religioase și al părților lor componente conține următoarele date:

- a) data înregistrării de stat a cultelor religioase și a părților lor componente;
- b) denumirea cultelor religioase și a părților lor componente;
- c) datele despre organele de conducere ale cultelor religioase și ale părților lor componente;
- d) numele și prenumele conducătorilor (reprezentanților) cultelor religioase și ai părților lor componente;
- e) sediul cultelor religioase și al părților lor componente;
- f) datele despre modificările și completările introduse în statutele cultelor religioase și ale părților lor componente.

Articolul 23. Denumirea cultelor religioase și a părților lor componente
(1) Pe parcursul activității lor, cultele religioase și părțile lor componente sînt obligate să utilizeze denumirea exactă și completă conform certificatului de înregistrare.
(2) După înregistrarea cultelor religioase sau a părților lor componente, denumirea acestora devine opozabilă terților.

Capitolul IV

SUSPENDAREA ȘI ÎNCETAREA ACTIVITĂȚII CULTELOR RELIGIOASE ȘI A PĂRȚILOR LOR COMPONENTE

Articolul 24. Suspendarea activității cultelor religioase și a părților lor componente
(1) Activitatea cultelor religioase și a părților lor componente poate fi suspendată pe cale judiciară, pe o perioadă de pînă la un an.
(2) Drept temei pentru suspendarea activității cultelor religioase și a părților lor componente poate servi:
a) desfășurarea de acțiuni prin care se încalcă Constituția Republicii Moldova, prezenta lege și alte acte normative;
b) desfășurarea de acțiuni ce aduc atingere securității statului, ordinii publice, vieții și securității oamenilor;
c) derogarea de la scopurile statutare;
d) ațîțarea urii și discordiei religioase;
e) avertizarea repetată de către Ministerul Justiției, pe parcursul unui an, asupra necesității de a înlătura încălcările prezentei legi.
(3) Ministerul Justiției avertizează în scris conducătorii cultelor religioase sau ai părților lor componente asupra încălcărilor prezentei legi și stabilește termenul rezonabil pentru înlăturarea lor.
(4) Ministerul Justiției are dreptul de a acționa în instanța de judecată pentru suspendarea activității cultelor religioase sau a uneia din părțile lor componente, cu prezentarea de dovezi concludente privind vina lor.

Articolul 25. Încetarea activității cultelor religioase și a părților lor componente
(1) Drept temei pentru încetarea activității cultelor religioase și a părților lor componente poate servi:
a) hotărîrea corespunzătoare a fondatorilor, în condițiile prevăzute de Codul civil;
b) hotărîrea instanței de judecată, în cazul în care cultele religioase sau părțile lor componente desfășoară acțiuni grave sau desfășoară în mod repetat acțiuni prevăzute la art.24 alin.(2) ori nu respectă hotărîrea judecătorească anterioară de suspendare a activității cultelor religioase sau a părților lor componente.
(2) Ministerul Justiției are dreptul de a acționa în instanța de judecată pentru încetarea activității cultelor religioase sau a părților lor componente, cu prezentarea de dovezi concludente privind vina lor.

Capitolul V

ACTIVITATEA CULTELOR RELIGIOASE

Articolul 26. Serviciile religioase
(1) Serviciile religioase se oficiază în lăcașurile de cult și pe teritoriul care le aparține, în cimitire, la domiciliul credincioșilor cultului religios respectiv, precum și în alte locuri publice convenite cu autoritățile administrației publice locale.
(2) Cultele religioase au dreptul de a oficia servicii religioase în orfeline, centre de plasament pentru copii, internate, aziluri de bătrîni și de invalizi, în penitenciare, instituții militare, medico-sanitare, de învățămînt, de poliție și de alt tip la rugămintea persoanelor care se află în ele și cu acordul administrației instituțiilor respective.

Articolul

27.

Reprezentarea

Fiecare cult religios, indiferent de numărul de credincioși, are un organ central care îl reprezintă.

Articolul

28.

Limba

manifestărilor

Culte religioase folosesc în manifestările și activitatea lor limba maternă a credincioșilor sau limba tradițională a cultului. Corespondența cultelor religioase și a părților lor componente cu instituțiile statului se desfășoară în limba de stat. În relațiile oficiale cu autoritățile statului, cultele religioase și părțile lor componente vor utiliza limba de stat.

Articolul 29. Literatura religioasă și obiectele de cult

Culte religioase au dreptul exclusiv:

- a) să fondeze organe de presă pentru credincioși, să editeze, să procure, să importe, să exporte și să răspândească literatură religioasă;
- b) să producă și să comercializeze obiecte de cult specifice cultului respectiv;
- c) să stabilească plăți pentru pelerinaj în locurile sfinte;
- d) să organizeze în țară și în străinătate expoziții, inclusiv cu vânzare, ale obiectelor de cult.

Articolul

30.

Venituri

impozabile

Veniturile provenite din activitatea de producție și din cea editorială a cultelor religioase sînt impozabile în modul stabilit de legislația fiscală.

Articolul

31.

Activitatea filantropică și de sponsorizare

și de sponsorizare

Activitatea filantropică și de sponsorizare a cultelor religioase și a părților lor componente se reglementează de Legea cu privire la filantropie și sponsorizare și de legislația fiscală.

Capitolul VI

Învățămîntul moral-religios și teologic

Articolul

32.

Organizarea învățămîntului moral-religios

și teologic

(1) Cultele religioase sînt libere să-și organizeze învățămîntul pentru pregătirea propriului personal.

(2) Cultele religioase pot înființa instituții teologice de orice grad, cu statut distinct sau cu statut de extensiune a unor instituții de profil din țară și de peste hotare.

(3) Instituțiile teologice de orice grad, la cererea cultului, pot fi supuse licențierii sau acreditării de stat.

(4) Instituțiile teologice de toate gradele devin persoane juridice după înregistrarea lor în condițiile prezentei legi.

(5) Seminariștii și studenții teologi beneficiază de toate drepturile și înlesnirile prevăzute pentru elevii și studenții din învățămîntul de stat.

(6) Diplomele și certificatele eliberate de instituțiile teologice neacreditate de stat au valabilitate numai în cuprinsul cultului respectiv, exceptînd cazurile prevăzute în acordurile sau convențiile de cooperare dintre stat și cultele religioase.

(7) Învățămîntul moral-religios în școlile de stat de toate gradele este opțional și facultativ, exceptînd cazurile prevăzute în acordurile sau convențiile de cooperare dintre stat și cultele religioase.

(8) Acordurile dintre stat și cultele religioase vor prevedea dreptul copiilor de a fi exceptați de la orele de religie, în baza cererii părinților sau tutorilor legali.

Capitolul VII

Deservenții și salariații cultelor religioase

Articolul

33.

Deservenții

cultelor

religioase

(1) Conducătorii cultelor religioase de rang național, aleși conform statutului cultului respectiv, trebuie să fie cetățeni ai Republicii Moldova.

(2) Activitatea religioasă a cetățenilor străini în locurile publice se poate desfășura cu anunțarea prealabilă a primăriei localității respective.

Articolul

34.

Angajarea

Părțile componente ale cultelor religioase, instituțiile și întreprinderile înființate de ele pot angaja lucrători în conformitate cu legislația muncii.

Articolul 35. Contractul de muncă

Angajarea deservenților și salariaților cultelor religioase poate fi efectuată în baza unui contract individual de muncă încheiat în formă scrisă.

Articolul 36. Asigurări sociale

Asigurarea socială și asistența socială a deservenților și salariaților cultelor religioase și ai părților lor componente se efectuează în conformitate cu legislația în vigoare.

Articolul 37. Stabilirea pensiilor

Deservenților și salariaților cultelor religioase, indiferent de pensiile stabilite de culte, li se stabilesc pensii de asigurare de stat în conformitate cu legislația în vigoare.

Articolul 38. Răspunderea pentru încălcarea prezentei legi

(1) Persoanele care încalcă prezenta lege poartă răspundere în conformitate cu legislația în vigoare.

(2) Încălcarea prezentei legi de către deservenții sau salariații cultelor religioase nu atrage în mod implicit răspunderea întregului cult.

Capitolul VIII

Patrimoniul cultelor religioase

Articolul 39. Dreptul de proprietate

(1) Fiecare cult religios și fiecare din părțile lui componente poate deține, folosi și dispune liber de un patrimoniu distinct.

(2) Dreptul de proprietate al cultelor religioase, al părților lor componente, al instituțiilor și întreprinderilor create de ele este exercitat în conformitate cu legislația națională și cu normele internaționale acceptate de Republica Moldova.

(3) În proprietatea cultelor religioase, a părților lor componente, a instituțiilor și întreprinderilor create de ele pot să se afle clădiri, construcții, terenuri, mijloace de transport, utilaje, edituri, tipografii, posturi de radio și televiziune, publicații, obiecte de cult, obiective de producție, de menire socială și de binefacere, mijloace financiare și alte bunuri materiale necesare pentru asigurarea activității lor.

(4) Cultele religioase și părțile lor componente pot avea în proprietate orice obiecte de proprietate intelectuală conform legislației naționale și tratatelor internaționale la care Republica Moldova este parte.

(5) Cultele religioase și părțile lor componente pot avea în calitate de simboluri proprii steme istorice, drapele, fanioane, semne heraldice etc., care se vor înregistra oficial, în modul stabilit pentru înregistrarea cultului religios sau a părții lui componente.

(6) Cultele religioase, părțile lor componente, instituțiile și întreprinderile create de ele au dreptul exclusiv de proprietate asupra bunurilor procurate sau create de ele din contul mijloacelor proprii, al donațiilor cetățenilor, asociațiilor obștești, primite de la stat sau dobândite pe alte căi ce nu contravin legislației. Dreptul de proprietate presupune, pentru fiecare subiect vizat, dreptul de a poseda, de a dispune și de a folosi liber bunurile create sau dobândite legal.

Articolul 40. Apărarea dreptului de proprietate

(1) Cultele religioase, părțile lor componente, instituțiile și întreprinderile create de ele au dreptul să-și revendice bunurile lor dintr-o posesiune nelegitimă.

(2) Republica Moldova apără drepturile de proprietate ale tuturor cultelor religioase, ale părților lor componente, ale instituțiilor și întreprinderilor create de ele atît asupra bunurilor din țară, cît și de peste hotare.

(3) Apărarea dreptului de proprietate al cultelor religioase, al părților lor componente, al instituțiilor și întreprinderilor create de ele se desfășurează în instanțele judecătorești conform legislației.

Articolul 41. Mijloacele financiare ale cultelor religioase

și ale părților lor componente
Mijloacele financiare ale cultelor religioase și ale părților lor componente se formează din contribuțiile benevole financiare și de altă natură ale credincioșilor și organizațiilor, din veniturile provenite în urma activității religioase, din comercializarea obiectelor de cult, din activitatea de întreprinzător, din moșteniri, din donațiile persoanelor fizice și juridice din Republica Moldova și din străinătate, precum și din alte surse neinterzise de lege.

Articolul 42. Terenurile cultelor religioase
Culte religioase și părțile lor componente pot avea în proprietate sau în folosință terenuri în conformitate cu legislația în vigoare.

Articolul 43. Facilități fiscale
(1) Statul promovează față de cultele religioase o politică fiscală preferențială.
(2) Părțile componente ale cultelor religioase cărora le aparțin lăcașurile de cult, precum și terenurile pe care acestea sînt construite, sînt scutite de impozitele pe bunurile imobiliare și funciare conform prevederilor Codului fiscal.
(3) În relațiile cu cultele religioase, autoritățile publice nu vor acorda preferință nici unuia dintre ele.

Articolul 44. Monumentele de istorie și cultură
(1) Lăcașurile de cult, obiectele de artă și alte valori aflate în proprietatea sau folosința cultelor religioase și părților lor componente și recunoscute ca monumente de istorie sau cultură vor fi întreținute și folosite de culte în conformitate cu statutul acestor valori, cu legislația privind ocrotirea monumentelor.

(2) Obligațiile comune ale statului și ale cultelor religioase și părților lor componente pentru păstrarea, întreținerea și folosirea valorilor menționate la alin.(1) pot fi stabilite în acordurile sau convențiile de cooperare dintre stat și cultele religioase.

Articolul 45. Bunuri și interese în străinătate
Bunurile cultelor religioase aflate în străinătate, precum și interesele religioase ale cetățenilor Republicii Moldova în străinătate fac obiectul unor convenții internaționale.

Capitolul IX

Dispoziții finale și tranzitorii

Articolul 46
(1) Statutele și alte documente de constituire ale cultelor religioase și ale părților lor componente se consideră valabile doar în măsura în care nu contravin prezentei legi.
(2) Cultele religioase și părțile lor componente înregistrate pînă la intrarea în vigoare a prezentei legi nu sînt supuse procedurii de reînregistrare.
(3) De la data intrării în vigoare a prezentei legi, Legea despre culte nr.979-XII din 24 martie 1992, cu modificările ulterioare, se abrogă.
(4) Guvernul, în termen de 3 luni:
- va elabora și prezenta Parlamentului propuneri pentru aducerea legislației în vigoare în concordanță cu prezenta lege;
- va aduce actele sale normative în concordanță cu prezenta lege.

PREȘEDINTELE PARLAMENTULUI

Marian LUPU

Nr.125-XVI. Chișinău, 11 mai 2007.